

ת"פ 24371/10/20 - מדינת ישראל, ע"י פקד דוד כהן, מתמחה, תביעות ירושלים נגד מיתר פרטוש, עדי לוי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 24371-10-20 מדינת ישראל נ' פרטוש ואח'

לפני בעניין:	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר המאשימה	מדינת ישראל ע"י פקד דוד כהן, מתמחה תביעות ירושלים
נגד הנאשמות		1. מיתר פרטוש ע"י ב"כ עוה"ד יפתח לנדאו 2. עדי לוי ע"י ב"כ עוה"ד דניאל מירסקי

גזר דין תוך ביטול הרשעה

כתב האישום המתוקן

הנאשמות הורשעו על פי הודאתן בעבירות ובעובדות המנויות בכתב האישום המתוקן, בכך שביום 28.5.2020, הגיעו הנאשמות מלוות באמה של נאשמת 1 לבית החולים שערי צדק כדי לבקר את סבתה של נאשמת 1. המתלוננת המשמשת מאבטחת בבית החולים, הסבירה לשלושה כי נוכח העובדה שיש מבקר אחד אצל הסבתא, ניתן להתיר כניסה רק למבקרת אחת נוספת, נוכח הנחיות משרד הבריאות בתקופת מגפת הקורונה. הנאשמות לא קיבלו את תשובת המתלוננת וביקשו שיגיע מאבטח בכיר. המתלוננת קראה בקשר לסיירי ביטחון ובזמן זה נוצרה התקהלות של מספר אנשים לפני מכונת המגנומטר. המתלוננת נעמדה בסמוך למגנומטר ובשלב מסוים, נאשמת 1 דחפה אותה, נאשמת 2 נעמדה בין המתלוננת לנאשמת 1 וניסתה להרחיק את המתלוננת מנאשמת 1. המתלוננת ניסתה להוציא את הנאשמות מבית החולים, ובתגובה נאשמת 2 החלה לדחוף אותה ואז נאשמת 1 הצטרפה למעשים והשתיים והחלו לדחוף אותה יחד. הנאשמות לא חדלו ממעשיהן על אף נוכחות סדרן במקום והפסיקו רק כאשר הגיעו מאבטחים נוספים למקום. ממעשיהן של הנאשמות נגרמה למתלוננת שריטה באצבע ימין וסימנים כחולים באמה שהינן חבלות של ממש. בגין מעשים אלה, הורשעה הנאשמת בעבירה של **תקיפת עובד ציבור בצוותא**, לפי סעיף 382א(א) לחוק העונשין, השתל"ז - 1977 (**החוק**) + סעיף 29 לחוק.

מהלך הדיון

הנאשמות הורשעו על פי הודאתן בכתב האישום המתוקן במסגרת הסדר טיעון, שלא כלל הסכמה עונשית.

תסקיר שירות מבחן בעניין נאשמת 1

מהתסקיר שהוגש בעניינה של הנאשמת עולה כי הנאשמת כבת 29, מצויה בזוגיות מזה כעשור עם נאשמת 2. לבנות הזוג שני ילדים בגילאי שנתיים וחצי שנה. הנאשמת סיימה 12 שנות לימוד ושירתה בצבא כנהגת. כיום ומזה כ-9 שנים הנאשמות מתגוררות באילת ומנהלות משק בית משותף, כאשר כל אחת מהן ילד ילד. הנאשמת סיפרה כי בעת ביצוע העבירה עבדה במפעל טקסטיל במשך 6 שנים ונאלצה להתפטר בשל החשש מהיוודע למעסיק על ההליך הפלילי במסגרת בדיקות פוליגרף. הנאשמת ביטאה שאיפתה להתגייס למשטרה, אך טרם הגישה קורות חיים בשל החשש מתוצאות ההליך הפלילי. הנאשמת נעדרת עבר פלילי ותיארה, כי השתיים הגיעו לבית החולים בעקבות שיחת טלפון שקיבלה מהצוות הרפואי, להגיע להיפרד מסבתה, שהייתה במצב סופני ואכן נפטרה סמוך לאחר מכן (כפי שנמסר ע"י הסניגור בעת הטיעונים לעונש). הנאשמת סיפרה כי השתיים הגיעו מאילת, ותחילה ניסתה לדבר אל לב המאבטחת ולהסביר לה את רגישות המצב, אך המאבטחת לא נענתה לבקשותיה. בשל הלחץ בו הייתה נתונה, הגיבה הנאשמת כשהייתה בסערת רגשות. הנאשמת שיתפה כי בעקבות המקרה, לא הספיקה להיפרד מסבתה. שירות המבחן התרשם כי הנאשמת קיבלה אחריות מלאה על המעשים והביעה חרטה עמוקה. תוך הכרה כי תגובתה הייתה אלימה ופסולה. שירות המבחן התרשם, כי מדובר בנאשמת נורמטיבית, ללא עבר פלילי, כאשר הסיכון להישנות העבירות נמוך והמליץ לבטל את הרשעתה בדיון ולהטיל עליה 80 שעות של"ץ לצד ענישה נלווית.

תסקיר שירות המבחן בעניין נאשמת 2

מהתסקיר שהוגש בעניינה של הנאשמת עולה כי היא כבת 30, ומצויה בזוגיות מזה כעשור עם נאשמת 1. לבנות הזוג שני ילדים בגילאי שנתיים וחצי שנה. מקורות חייה כפי שפורטו על ידי שירות מבחן, עולה כי הנאשמת סיימה 12 שנות לימוד בבית ספר מקצועי בתחום ספרות ואיפור ובהמשך שירתה שירות צבאי מלא כמש"קית אבטחה ומזה כתשע שנים מתגוררת עם משפחתה ועם בת זוגה והילדים באילת ועובדת באטליז מזה כשמונה חודשים. לפני כן עבדה בתפקיד ניהולי בחברת טקסטיל במשך 8 שנים, אך בשל החשש שעניין ההליך הפלילי יוודי למעסיק, החליטה להתפטר, אך שיתפה כי היא מתכוונת לחזור לתפקידים ניהוליים בהמשך. אשר לעבירה בה הורשעה, הנאשמת סיפרה כי בת זוגה הגיעה לבקר את סבתה כדי להיפרד ממנה ובשל מגבלות הקורונה, לא התאפשר להן להיכנס ביחד. לטענתה השיח בין בת זוגה לבין המאבטחת החל להסלים והיא ניסתה להפריד ביניהן כשלבסוף היא דחפה את המאבטחת. שירות המבחן, התרשם כי הנאשמת קיבלה אחריות מלאה על מעשיה והביעה חרטה עמוקה ואמפטיה כלפי המאבטחת, כשלדבריה הייתה נתונה בסערת רגשות וכי לא הייתה לה כל כוונה לפגוע במאבטחת. שירות המבחן המליץ לבטל את הרשעת הנאשמת ולהטיל עליה 80 שעות של"ץ לצד ענישה נלווית, זאת לאור העדר עבר פלילי והיותה אישה נורמטיבית, רגועה ונעדרת מאפיינים אלימים.

טיעונים לעונש

ב"כ המאשימה ביקש להותיר את ההרשעה על כנה, וטען למתחם ענישה שבין מאסר מותנה ושל"ץ ועד מספר חודשי מאסר ועתר להטיל עונש בתחתית המתחם תוך חיוב הנאשמות בפיצוי המתלוננת, והטלת של"ץ ומאסר מותנה. הסניגורים עמדו על נסיבות המקרה החריגות לדבריהם, ועתרו לאמץ את המלצת שירות המבחן.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - פגיעה בעובדי ציבור מגלמת בתוכה פגיעה בסדר הציבורי ובצורך להגן על שלוחי הציבור המבקשים לשמור על הסדר הציבורי. פגיעה כזו מלווה בפגיעה בכבודם של אותם משרתי ציבור הראויים להגנת בית המשפט. מפנה בהקשר זה לדברים שנאמרו ברע"פ 5579/10 **קריה** נ' **מ"י** (מיום 02.08.2010) בעמודים 6 - 7. במקרנו מידת הפגיעה בערכים המוגנים נמוכה.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לענין קביעת המתחם: הנאשמות מיהרו להגיע לבית החולים על-מנת להיפרד מסבתה של נאשמת 1 ששכבה על ערש דוויו. הסיטואציה מלכתחילה היתה סיטואציה טעונה רגשית, בוודאי כאשר השתיים גמעו מרחק של מאות קילומטרים ערב כניסת השבת כדי להספיק להגיע לבית החולים. מנגד, ביצעה המאבטחת את עבודתה על פי מיטב הבנתה, והתגלע הויכוח שהסלים לעבירות שביצעו הנאשמות. אין הצדקה למעשים, אך יש להביט בהם מתוך פריזמה זאת. עם זאת, כל אדם המגיע לבית החולים, כפי שגם מגיע לעתים לבית המשפט, אינו מגיע בשיאו אלא בשעת משבר. עם זאת, הדבר אינו מקנה לו זו זכות לנהוג באלימות בזולת, בוודאי לא במי שנותנים שירות לציבור. בענייננו אין מדובר בתקיפה ברף חומרה גבוה וזו הסתיימה בנזק מינימלי. הנאשמות אחראיות למעשים והיו צריכות להימנע מהן.

מדיניות הענישה הנוהגת בחינת הפסיקה בנסיבות דומות של תקיפת מאבטחים, פקחים וכד' לרבות במקרים שבהם הורשעו הנאשמים בעבירות חמורות בהשוואה לתיק שלפנינו, מעלה שככלל נוהגים בתי המשפט לגזור עונשים במנעד רחב שבין מאסר מותנה ועד מאסרים ממושכים בפועל:

א. עפ"ג (מח' ת"א) 36501-08-14 **אנג'ל** נ' **מ"י** (מיום 16.02.2015): נדון ערעורו של נאשם שהורשע באיומים ובתקיפת עובד ציבור בתפקיד ונידון לעונש בן 6 חודשי מאסר בעבודות שירות לצד עונשים נלווים. בנסיבות התיק, תקף הנאשם מאבטח בבית חולים לאחר שהוא אמר לו שעליו לשלם עבור החנייה בחניון בית החולים. הנאשם איים על המאבטח ועל מאבטחים נוספים במקום, ונסע קדימה עם רכבו תוך שגלגל הרכב עלה על רגלו של המתלונן. למאבטח נגרמו כאבים והוא נזקק לטיפול רפואי. בית המשפט המחוזי התערב חלקית בהכרעת דינו של בימ"ש קמא בכך שהרשיע את הנאשם בעבירות איומים ותקיפה, חלף עבירת תקיפת עובד ציבור שבה הורשע בהית משפט קמא, אך לא מצא הצדקה להתערב בעונש.

ב. עפ"ג (י-ם) 24716-02-14 **מחיסן** נ' **מ"י** (מיום 14.03.2014): נדחו ערעוריהם של שני נאשמים שהורשעו בתקיפת שוטר ובתקיפת עובד ציבור, וכל אחד מהם נידון למאסר בפועל בן 7 חודשים לצד עונשים נלווים. בימ"ש קמא קבע שמתחם העונש ההולם את המעשים נע בין מאסר קצר בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר ממש. בית המשפט המחוזי קבע שלא נפל פגם בקביעת המתחם.

ג. ת"פ (חי') 22567-05-18 **מ"י** נ' **עבאס ואח'** (מיום 01.04.2019): נידון עניינם של שישה נאשמים שתקפו מאבטח בבית חולים בעת שביקרו את קרוב משפחתם לאחר שהמאבטח אמר להם שרק שניים מתוכם יכולים לשהות במחלקה. חמישה מהנאשמים אחזו במאבטח ותקפו אותו באגרופים ועל כן הורשעו בתקיפת עובד ציבור. נאשם נוסף התפרע וקרא לעבר המאבטח קריאות גנאי ועל כן הורשע בהתנהגות פרועה במקום

ציבורי. הנאשמים נידונו לעונשים שונים על פי חלקם בעבירות, החל ממאסר מותנה של עד 6 חודשי מאסר בעבודות שירות.

ד. ת"פ 16788-07-15 מ"י נ' ז'ורנו (מיום 27.02.2018): הנאשמת נידונה למאסר על תנאי, קנס ופיצוי, לאחר הרשעתה בתקיפת עובד ציבור כדי להכשילו בתפקידו. בנסיבות התיק, תקפה הנאשמת מאבטח ברכבת לאחר שסירבה לבקשתו להיבדק בעמדת הבידוק. הנאשמת הכתה את המאבטח בפניו באמצעות תיקה ובמכות אגרופ, הכתה מאבטח נוסף במכת אגרופ בפניו, וירקה לעבר מאבטח שלישי וכינתה אותו במילות גנאי. נדחתה בקשת הנאשמת לביטול הרשעתה. נקבע שמתחם העונש ההולם את המעשים נע בין מאסר על תנאי ועד 10 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננים. ערעור הנאשמת לביהמ"ש המחוזי נדחה (עפ"ג (מח' מרכז) 24059-04-18 ז'ורנו נגד מדינת ישראל (16.07.2018)).

מדובר במקרים חמורים יותר מהמקרה שלפניי וממקרים אלה ניתן לגזור לקולא.

מתחם הענישה - לפיכך, מתחם הענישה צריך לעמוד על מאסר על תנאי ושל"ץ ועד 6 חודשי מאסר בפועל.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: מדובר בנאשמות צעירות, ללא עבר פלילי, המנהלות אורח חיים נורמטיבי וחיי משפחה. הנאשמות קיבלו אחריות מלאה על מעשיהן, הביעו חרטה ואמפטיה כלפי המאבטחת וכפי ששירות המבחן התרשם, הסיכוי להישנות עבירות דומות הוא נמוך. הנאשמות הביעו חשש ממשי מתוצאות ההליך הפלילי במיוחד בהיבט של השפעת ההרשעה על עתידן המקצועי, כשלשתיהן שאיפות אחת לשרת במשטרה, והאחרת השואפת לתפקידי ניהול.

המיקום במתחם - לפיכך, אני סבור כי יש למקם את הנאשמות בתחתית המתחם שקבעתי.

ביטול ההרשעה - הכלל הוא, כי אדם שהודה במיוחס לו ונקבעה אשמתו יש להרשיעו. מי שתבטל הרשעתו יהיה מי שחומרת מעשהו אינה ברף גבוה ומאפשרת את הדבר ללא ויתור על אינטרסים עונשים אחרים, ומי שהוכח בעניינו נזק בלתי מידתי. אשר לתנאי הראשון, אני סבור כי אין מדובר באירוע ברף חומרה גבוה, בוודאי ביחס לפסיקה אליה הפניתי, והוא מאפשר לבטל את ההרשעה. אשר לתנאי השני, כאשר מדובר באירוע שאינו חמור, וכאשר מדובר בנאשמות נורמטיביות ללא עבר פלילי שהן בתחילת דרכן המקצועית, נראה כי הרשעה אכן תפגע בעתידן המקצועי ותצמצם את יכולת הבחירה שלהן בכל עתיד שיבחרו להן. סברתי שניתן לבטל את ההרשעה. מפנה בהקשר זה לע"פ 9090/00 שניידרמן נ' מדינת ישראל (22.2.2001) - שם דובר בחייל לעתיד שביצע עבירות שוד מזוין, ובוטלה הרשעתו.

גזירת הדין

לפיכך, אני מחליט לגזור על כל אחת מהנאשמות את העונשים הבאים:

א. 100 שעות שירות לתועלת הציבור (של"ץ), אשר ירוצו בספריה העירונית באילת, וזאת לא לפני

25.12.2022 לפי התוכניות שהכין שירות המבחן. הנאשמות הוזהרו כי אי-קיום צו השל"ץ באופן משביע רצון עלול להביא להפקעת הצו ולדין מחודש בשאלת גזר הדין הראוי לרבות הרשעה והטלת כל עונש אחר;

ב. פיצוי למתלוננת עדת תביעה 1, בסך 1,500 ₪ ע"י כל אחת מהנאשמות ובסה"כ 3,000 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 1.4.2023;

ג. התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא לעבור כל עבירה כלפי עובד ציבור בתוך שנה מהיום.

קנסות ופיצויים ניתן לשלם כעבור 3 ימים מיום מתן גזר הדין בחשבון המרכז לגביית קנסות בדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי באתר www.eca.gov.il

בטלפון: *35592 או 073-2055000

במזומן בכל סניף של בנק הדואר בהצגת תעודת זהות בלבד

לא יונפקו שוברי תשלום.

תשלומים ניתן לקזז מכל הפקדה שבתיק או בתיק קשור על אף הודעת עיקול. ככל שלא קיימים עיקולים וקיימת יתרת זכות, ניתן להשיבה למפקיד.

ניתן היום, ו' חשוון תשפ"ג, 31 אוקטובר 2022, במעמד הצדדים.